

Mantissa Decisio VI. Lib. XII.

Ordinis, in quibus decernitur, quod Commissari, seu visitatores etiam sine Capitulo possint in certis casibus absolvere priores ab officio, signante si magnum imminet Conventui dannum, vel scandalum Ordinis; si Prior fuerit contemptor Constitutionum & decretorum Capituli generalis, vel nimis remissus in observatione Ordinis, & earumdem Constitutionum tam in se, quam in suis subiectis, nec non etiam si notatus fuerit de incauta, & inhonestata familiaritate mulierum, super quo plurimum defertur arbitrio, & judicio corundem visitatorum, prout latius ex eisdem Constitutionibus, par. 1. c. 9. §. 24. datis in sumario prima propositis, n. 20. Ex quibus omnibus bene agiuntur, quod Prioris tantum officia, non autem dignitates, in quibus regulares habeant jus fixum, & radicatum, sicut habent (exclusae in beneficiis, & aliis enim non posset intrare privatio, nisi probato concludentissime delicto, & quidem tali, pro quo pene privations efficiuntur imposita, ut sub pronotata distinctione traducti Cardini, de Luce de benef. dict. 75. n. 22. Gonzal. ad reg. 8. Canc. cellar. gloss. 13. n. 136. Rot. coram Seraphin. dec. 1029. n. 1. & dec. 1119. n. 2. cor. Penia.

Sub his praemissis facilis restabat causa privationis, siquidem tam ex testibus ab ipso Priore inductis, & ex ejus confessione in seipsonibz ad positiones, quam etiam ex aliis testibus per Canonicos examinatis probatur scandaloso conversione euclidem Prioris cum mulieribus, illarumque reiterata introducione intra septa Prioratus; & Monasterii: unde ob dñ excessus visum fuit locum esse privationis, non solum ad constitutionem ordinis, sed etiam ex Bulla B. Pii V. in ordine la 20. §. 4. & altera Greg. XIII. inter impressas la 24. §. 22. & traduct Navarr. Comment. 4. reg. sub n. 62. q. tertio nota, Barbof. de offic. & potest. Episc. par. 3. allegat. 102. n. 86. & in sum. Apof. decis. 640. n. 2.

Ex testibus enim inducitur per Priorem habetur, quod occasio investitionis, & professionis cuiusdam religiosi plures iutroductae fuerint mulieres in prioratu, cum quibus peracta fuerint convivia, tripludia, ac faltus usque ad decimam horam noctis, saltantibus, & choreas ducentibus una cum illicet mulieribus etiam religiosis, immo ipso Priore, hodierno summario n. 2. Rufus, quod in octava festivitate Visitacionis B. Marie Virginis per Monasterium introductae fuerint ad canendum super organum Ecclesiae duas mulieres, & absculo cantu ad hypocastum deducuntur, & ibidem retentae usque ad horam decimam vespertinam, d. summario n. 5. Et demum quod similiter in prioratu admisit fuerint duas Monasterii Monasterii de Mersloch, invitante Priore, ibidemque illo pariter permittente, ac jubente propter claustrum, d. summario n. 7. Cumque dicti testes fuerint inducti per Priorem, & illorum depositiones in actis reproducuntur, non est dubium, quin contra ipsum plegam probacionem constituant, ut lunt jura vulgata, & dicit Rota dec. 607. n. 26. cor. Cerro, & dec. 151. n. 32. & seq. part. 8. rec.

Prudentia omnia itidem reflectunt ex propria confessione Prioris in responsione ad positiones, ut de introductione & pernotatione Monialium habetur in responsione ad positionem 80. sumario prima propositis n. 14. de simili introductione, conviviali, & saltibus cum aliis mulieribus, occasione investitionis religiosi, in responsione ad 87. & 88. d. summario n. 15. ac denique de permissione introductionis mulierum super organum, ac illarum ingressu, & permanenti in hypocastu ad bendum, in responsione ad 89. & 92. d. summario n. 16. quia quidem confessione nulladefiderari potest major probatio. I. cum precium, C. de liber. cas. per tuas de probas. Rot. in Giennens. Juris votandi 27. Junii proxime præteriti, §. huius ita post mod. cor. me.

Nec fuit per Dominos admisit excusat, quod Prioratus existat extra claustrum, quodque ex confutidine Coloniarum hujusmodi introductionis, & tripludia cum mulieribus, & religiosis pasim practicentur: quod claustrum enim, ultra quod duo ex testibus a Priore inductis affirmant, quod refectorium, & hypocastum, ad quod transierunt mulieres, sita sunt intra claustrum, hodierno summario n. 2. lit. A. & B., animadversum ultrem fuit, quod cum prioratus ita cohererat, & sit annexus Monasterio, ut sub uno, & eodem recto insimil permaneant, & ab uno pateat accessus ad alium, & e converso tam in parte superiori quam in inferiori, nunquam poterant ad illum introduci mulieres refestibuntur Constitutionibus, quæ generaliter prohibent accessum mulierum ad domos regulares, præterquam per introitum segregatum ad interiorum

Super Mat. De Beneficiis, &c.

R. P. D. BENINCASA.

Toletana Congrue.

Lane 22. Julii 1693.

ARGUMENTUM.

Priori regulari, si ordinis constitutionibus contravenient & monasterii claustrum ex mulierum introductione violaverit, nulla competit manutentio, cum ob dictos excessus, & titulo, & possessione privatus remanserit.

SUMMARY.

- 1 S. Prior regularis constitutionibus ordinis contraveniret, & claustrum monasterii ex mulierum introductione violaverit, ei manutentio concedenda non est.
- 2 Violatores claustrum regularis ex bullis S. M. Pii V. permanentes ipsi jure incurvantur.
- 3 Clausula privationis, ipsi jure, & abque alia declaratione incurvante, importat Canonem late sententiae.
- 4 Et operator, quidquid dicante testes contrarii, nulla habenda est ratio illorum depositionis in concurso dictarum confessionis, que superat omne genus probacionum, & praeterea quibuscumque testibus, Rota cor. Greg. dec. 357. n. 3. ibique Adden. n. 7. dec. 399. n. 8. cor. Dunoz. Jun. & dec. 155. n. 15. par. 19. rec.
- 5 Quo vero ad assertam confutidine, non poterat attendi, tum quia non fuit probata, immo quod introductio nem mulierum super organum regularem, expresse reprobatur ab ipsi testibus Prioris, hodierno summario n. 4. & generaliter excluditur a pluribus superioribus regularium Coloniarum, testificans esse rem prorsus inauditem, numquam practicatum, & prorsus illicitam, & scandalosum, sumario responsori n. 2. tum etiam quia literaliter prohibetur à Constitutionibus, sumario prima propositis n. 20. tum demum quia admodum durum visum fuit Dominis, in remanentem periculofallam in hac Urbe Romana approbatum, quando judices de partibus praesentes locis camdeam reprobabant & habemus in longe debilioribus terminis introductionis mulierum per claustrum, a effectum afficiendo processiones, quod Sac. Congregatio rituum camdeam approbare non noluit, apud Barbofam de offic. & potest. Episc. par. 3. allegat. 102. n. 94.
- 6 Hactenus dicta, tanquam defumpta ex testibus a Priore inductis, & ex illius confessione, super abundantem pro fundamento resolutionis, sed majora infungit ex depositionibus testium à Canonicis inductorum, qui testificantur non solum de reiterata violationibus Claustrorum, per introductionem mulierum, ac illarum discursionem per Monasterium, ac alias cellas Canonicorum, sed etiam de illicitis, ac perfidissimis conversionibus dicti Prioris cum eisdem mulieribus, a quibus abstinerere recusavit, non obtinibus reiteratae mentionibus Superiorum. Quibus testibus licet obcentur plures exceptions personales quodq; nonnulli ex eis socii sint criminis: tanquam bene respondunt fuit, quod ratio depositionis non sicut tantum in illis de quibus ubi etiam vellere haberet, ut par est, aliqua ratio illorum numeri supplet quemcumque deficitum, iuxta gloss. in l. 3. §. ideoque in verba numerus, ff. de testibus; Rota cor. Ludovic. dec. 340. n. 6. & dec. 116. n. 9. cor. Priolo etiam aliqui sint socii criminis, cum delictum fuerit patratum in occulto, nempe intra claustrum monasterii, Rot. dec. 818. n. 10. & 30. par. 18. tom. 2. rec.
- 7 Ex quibus etiam superfluum existimat DD. examine nullaties quæ aduersus examen dd. testium proponebantur, qui licet non deficerent argumenta pro sustinenda validitate prædicti examinis; attamen, cum pro administriculo prædictorum testium depositiones accipiuntur, quatenus etiam essent invalida, validum administricum facerent, juxta dec. Verall. 206. n. 6. par. 2. Rot. cor. Coccin. 20 dec. 31. n. 9. dec. 173. n. 4. dec. 501. n. 5.
- 8 Et ita utraque parte &c.

R.P.D.

R. P. D. SCOTT.

Colonien. Prioratus super manutentione,

Veneris 4. Julii 1704.

ARGUMENTUM.

Congrua debetur Rectori curato, stipendium vero Rectoris amovibilibus, & à quibus hoc stipendium debetur, & ex quibus illius quantitas regulanda sit.

SUMMARY.

- 1 Congrua debetur Rectori curato.
- 2 Illaque debet esse sufficiens ad commodam illius satisfactionem.
- 3 Decima definita sunt ad sufficiationem exercentium curam animarum.
- 4 Congrua debetur ab eo qui decimas exigit.
- 5 Stipendium porum quam congrua debetur rectoribus amovibilibus.
- 6 Rectores amovibilis appellantur administristi, seu servitores salariati. Fallit, us n. 7.
- 7 Adiuvi gesti pendente lite, sunt attentatoris.
- 8 Nec attendi debet in praedictum colligantur.
- 9 Stipendium ab antiqua confutidine regulatum, sufficiens reputatur pro subventione.
- 10 Stipendium, ut congrua quantitas, ex quibus regulanda est.
- 11 Arbitrii, scilicet iuris, cogi potest ratione scandali ad dimittendum officium.

DECISIO VIII.

Benta post diuturnam item à D. Duce de Besat reintegrazione ad ius decimam, quod ipsi in statu de Capilla ab immemorabilis competebat, intabat hodie Prelbyteri exercentes ibi curam animarum pro assignatione congrue, quam eis debitam esse pretendebat ex Clement. 1. de jure patron. capit. extirpante, & qui vero de prebeat. etiam in quantitate ad commodam illorum sufficiationem non sufficient, gloss. in c. unic. de stat. religios. in 6. Rebuff. de cong. 9. §. 78. cum alias allegatis per Rot. dec. 420. n. 2. part. 1. & dec. 449. n. 2. part. 2. recent.

Prout etiam non minus infabant, quod ex eisdem decimis ulque modo controversis, & ab eodem Duce colligante, congrua, quæ assignanda fore, perfolveretur, quia cum decimae, attente juris divini, & Sacrorum Canonum dispositione, ad sufficiationem exercentium curam Animarum destinata sunt, c. cum contingat, & c. sua de reg. An-

3 charan. conf. 196. n. 2. Verall. dec. 356. n. 2. & seqq. par. 3. regularis penitus privationis ipso facta, & abque alia declaratione, quæ clausula importat Canonem late sententiae, Par. conf. 9. n. 65. & seq. Barbof. dictio. 167. n. 17. Rot. coram Ludovic. dec. 429. ibique Adden. n. 8. & 392. n. 6. part. 1. 23. recent. & in Vallisoletana Congrue 11. Februario 1677. coram R. P. D. meo Decano.

Affluitus igitur in praefatis Rotis disputatione dubii, an & quæ congrua debetur, seu in qua quantitate taxandit in cau. de quo agitur? Domini, portis quam congrua, stipendium debitum esse arbitrari sunt, prout de beri huiusmodi Rectoriibus, qui tanquam amovibilis, ve-

5 teri Parochi dici non possunt, firmavit Rota coram Peutinger. dec. 15. n. 50. & dec. 53. n. 60. & seqq.

Appellant enim administristi, seu territorios salariati, 6 Rot. dec. 50. de concess. prebeat. in antiqu. & coram Carill. dec. 96. n. 2. & seqq. & vicaria temporalis quam obtinet, beneficium, Calder. conf. 9. de re script. n. 2. Gara. de benef. par. 1. c. 2. n. 93. & apud eundem in Salamtina Vicaria coram Blancheto 15. Martii 1596.

In nihil refragante, quod ulque ab anno 1591. quo fuit Parochialium divisio, reperiantur in vero statu Parochorum, & provisi fini per concursum unde protalibus reputantur etiam hodie ad effectum afficationis congruae, de qua agitur, iuxta decisiones in hac caus-

7 a emanatis la 23. par. 12. & 219. par. 13. recent.

Præcedens namque Parochialium divisio & subsecuta parochorum deputatio alia facta cum afficatione con-

8 troveratur decimalrum pro illorum congrua, cum ex parte jam fuerit, pendente lite in gradu restitutionis in integrum declarata pluries est attestata in decisionibus emanatis in eadem causa coram Reverendis Burdigalen. 15. 8 Januarii 1677. coram bene mem. Cardin. Matthaeo, 10. Maii 1680. coram R. P. D. meo Utrino, 26. Junii 1686 & demum coram me 16. Februario 1688. prouindeque attendi non debet in praedictum Ducis, cujus conditio per hu-

julmo-

9 iusmodi actum durior effici non potuit, ad text. in l. fin. ff. debit. 19. Gratian. discept. 203. n. 16. Rot. dec. 339. num. 5. part. 10. recent.

Quo vero ad quantitatem stipendi, quamvis illud taxandum est certum sit, habito non solam respectu ad antiquam confutendum, sed facile desumitur argumentum pro sufficientia congruae assignanda, ut tenuit Rota coram Gregor. dec. 429. n. 3. & dec. 218. n. 10. par. 18.

Nec non ad qualitatem loci, beneficij; perfonarum, onerarum, & aliarum circumstantiarum, de quibus Rebust. de cong. q. 8. per tot. Rota dec. 5. n. 8. part. 2. diversi & demum etiam ad coadiutores pro cura necessarios, quando ingens animarum numerus eos expofcat, Menoch. de arbit. cas. 59. n. 5. Rot. dec. 420. n. 9. part. 1. recent.

Aduic iam cum omnia usque modo incerta esse appearent, nec ex iis que in hodierna audiencia ab informantibus hinc inde cumulabuntur, aliquod tutum refertur, ubi pedes fagi possint, non ignorantes Domini, quod in his terminis arbitrio judicantium taxatione remisisti censetur, e. fin. s. ubi de decim. in 6. & Clement. 1. de jurepatron. ut illud juxta lancea imparti possent, securis existimantur vorum prius exiguisse Reverendis. Nunc Hispaniarum nuper collegae nostri meritissimi, qui omnibus circumstantiis superius recentis mature perperis, infinare faciliter poterit quantitatem controverbi stipendi Presbyteris attinguandi &c.

Et ita &c.

R. P. D. KAUNITZ.

Hortana Praeminentiarum.

Lun. 11. Junii 1704.

ARGUMENTUM.

Prima dignitatis post Pontificalem solemniter celebranti in festivitatibus solemnioribus debetur assistentia duorum Canonicorum pro Diacono & Subdiacono, & stantibus possessoriis actibus, ei debetur manutentio in possessione exigiendi hujusmodi assistentiam.

SUMMARIUM.

- 1 Sante possessione manutentio denegari non potest. Amplia, ut n. 5.
- 2 Maxime si praecepsis prohibitis cum subsecuta acquisitione.
- 3 Testis contra inducendum plen' probat.
- 4 Prima dignitatis post Pontificalem solemniter celebranti in festivitatibus solemnioribus debetur assistentia duorum Canonicorum pro Diacono & Subdiacono, & n. 6.
- 5 Synodus constitutio, obligatoria &c.
- 6 Renunciatio iuri a colligantibus facta male, praefat somentum mal' iuri, etiam quoad relictantes, & consumantes.

DECISIO IX.

Cum hodie consuilem DD. An Propri Ecclesie Cathedrals Hortanae solemniter celebranti in festivitatibus diebus danda sit manutentio in possessione, seu quasi, exigenda assistentiam duorum Canonicorum pro Diacono & Subdiacono? ad favorem Prioris informantis orta est resolutio.

Constituit enim de ejus possessione longava, & plusquam praescripta, ex depositione plurimi tertium omni exceptione majorum, inter quos adsum duo Canonici. Unde non potest illi denegari manutentio, ad vulgar. text. in 6. retinende, institut. de inter dict. Guttier. quest. Canon. lib. 2. c. 21. sub n. 147. in fin. Giarlin. controv. 204. n. 18. & seq. Olafus dec. 59. n. 49. & 50. Rot. dec. 525. num. 1. & seq. & dec. 542. n. 4. coram Bich. & in Urgellen. servitutum 15. Martii 1697. s. ratio enim, coram bone mem. Ursino. Quod admittit debet, etiam si tefles in contrario examinati afferant, quo aliquando celebraverit cum assistentia Capellaniorum, ac quod Canonici, quando illi interfuerint, contradixerint, quoniam illi non deponunt, id accidere in festivitatibus solemnioribus, de quibus est controversia, sed in aliis minoribus, ad quem effectum volummodo fuerant errecta Capellane, juxta decretum Episcopi Gozzadini summa. n. 6. lit. A, quod non excludit, ut in festivitatibus tale omnes afferantur non debeat Canonici, ex quorum contradictione, cum subficto tamen effectu praeteriti serviti, ac acquirentia, efficacior potius redditus postficio ad favorem Prioris, glos. in l. qui luminibus verbo

- 1 Beneficium vacat, seu dicitur vacare etiam per dimissionem, renuntiationem, seu resignationem.
- 2 Et collato spedit ad illum, in cuius mense fuit resignatio, seu renuntiatio explata.
- 3 Mensis Decembri est mensis Ordinaris contingens.
- 4 Beneficia reguientia residentiam sunt inter se incompatibilia.
- 5 Sub eodem tempore non possunt retineri plura. Beneficia residentialia.
- 6 Beneficium non minus dicitur vacare per cessum, & decessum, quam per voluntariam affectionem alterius incompatibilis.
- 7 Et collato primi spectat ad illum, qui repperit in mensa, seu postea confundendi de tempore affectionis secundi.
- 8 Si Ordinaris in collatione secundi beneficii apponat clausulam super instantanea vacationem primi per folgum

lam affectionem secundi, tunc eo ipso inducitur primi vacatio, licet secundi possesso apprehensa non fuerit.

9 Beneficium dicitur tantum verbaliter dimissum, si post dimissionem quis perseveret in eius possessione.

10 Falsa prevalent verbis.

11 Similata dicitur donatio, quando quis post donationem continuat in possessione rei donante.

12 Beneficium dimissum, seu resignatio verbalis, & simulata dicitur, quando ex post dimissione continuat in possessione ejusdem.

13 Renunciatio, vel dimittenti jura sua, non datus de jure regressus ad jura, & bona renunciata.

14 Resignatio beneficium non datur ad illud amplius regressus.

15 Episcopus presumitur conscient, & informatus de rebus ad suam Ecclesiam spectantibus.

16 Similatio quam maxime interveniens presumitur, ubi adhibetur nimis, & affectuata cautela in expiendo auctu.

17 Beneficium primum non dicitur vacare per accolitationem, & acceptationem secundi incompatiblem, nisi concursu actuali posse.

18 Et si per duas mensas propositis perseveret in possessione utrinque, utrumque perditur, & vacat.

19 Beneficium vacante dicitur sequi de eo tempore, quo quis secundi incompatiblem possessionem nancisatur.

20 Mensis Februarii est Apostolica Sedi reservatus.

21 Signatura justitiae quando dubitatur de validitate impetracione litterarum Apostolicarum, committit carum executionem cum clausula arbitrio, &c.

22 Litterae Apostolicae, quando sunt justificatae, debent exequi, & dato immiso proviso.

23 Dimissio beneficii facta ad finem asequendi alterum est suspecta fraudis.

24 Claustrum, sive praemissum, sive alio quovis modo, complectit quaecumque modum vacationis.

25 Beneficium vacante per resignationem factum ea intentione, ut beneficium resignatum cadat in personam consanguineorum, sunt sedi Apostolicae referata, ex Balla. B. Pitt. V.

DECISIO X.

Praeterea litteris Arbitrio circumscrippta Possessione Raphaelis, dixit, sive recrispici signatura justitiae occasione Canonicus vacantis in Ecclesia Cathedrali Sancti Sepulchri per dimissionem Antonii Mariae Iustiniani qui Possessoris, cum etenim de eodem Canonicatu successivè extitisset ab Ordinario prouisus Pompejus ex una & ex altera parte Raphael imperialis litteras Apostolicas, quæfio erat, quinam effet in hac conventione praferendus, totumque momentum pendebat à quidditate, & tempore vacationis, utrum illa revera accidisset iuxta facti circumstantias in mensa naturaliter competente eidem Ordinario, qui illum contulerat Pompejum, vel portus in mense Sacrosanctæ Apostolicæ Sedi reservato, uti Raphael pretendebat, ad limites regularum cancellariae.

Quomodo in hoc conflictu exponebat Pompejus, vacationem contingere in mense ordinario, feliciter de mense Decembri, quia cum præministratus Antonius Maria actualis possessor ejusdem Canonicatus illum liberè resipserat in manibus Ordinarii sub prefato mente Decembri, spectabat conquestrare ad ipsum Ordinarium illum conferre; libera quippe dimissio, sed renunciatio, vel

26 quid enim est, resignatio beneficii vacationem inducit, ad tradita per Rebut. conf. 38. num. 14. Parif. conf. 5. num. 4. volum. 5. Gonzal. ad regul. 8. Canceller. glos. 11. num. 6. 7. & glos. 15. §. 1. num. 14. & 16. Ventrigl. in prax. par. 2. §. 1. adnotat. 3. num. 11. Parif. de resignat. lib. 1. quest. 4. num. primo, & seq. Rota dec. 551. num. 1. & seq. par. 18. recent. Eamdem vacationem replere de jure valer ille collator, sive Ordinarus, qui repperit in statu conferendi, aut in suis calibus Sancta Sedes ad terminos prefatarum regularum cancellariae, prout in terminis resignationis explata in mense Ordinarii, vel Apostoli, affirmarunt Anton. de Butr. in cap. sollicitate sub num. 13. de restitutione. Spoliator. Hostien. in cap. accepta eodem tit. Gabriel. conf. 187. lib. 1. Parif. de resignat. lib. primo q. 4. num. 63. & 64. Gonzalez ad regul. 8. cancell. glos. 14. num. 23.

Quodque dimissio, sive libera resignatio ipsius canonici facta foret per Antonium Mariam de mensis Decembri, liquido appararet ex sumario Raphaelis nu.

27 Quodque mensis Decembri attineat ad Ordinarium, vel alium habentem ius conferendi, nimis notorium erat ad explicacionem, & intellectum ex se clarum memoriarum regularum cancellariae, secundum adnotata per Gonzalez in regul. cancellar. glo. 43. num. 117. Cardinal. de Luca de benef. disc. 18. sub num. 4. & disc. 93. num. 13.

Certius autem, quoniam Antonius Maria resignans hujusmodi Canonicum; fuerat ab eodem Ordinario propositus de Archipresbyteratu ejusdem Cathedralis sub ipso mente Decembri; quamobrem ubi etiam libera dimissio, seu resignatio Canonicatus de per se non induxit vacacionem, hac eadem asequitio Archipresbyteratus unde incompatibilis cum Canonicatu, tam vigore residentia debite utriusque titulo, & officio, ex adductis per Lap. alleg. 116. sub num. 2. vers. si igitur residentiam personalem, Pignatell. consult. Canon. tom. 10. consul. 16. Parif. de resignat. benef. lib. 5. quest. 6. num. 114. Garz. de benef. dict. part. 11. dict. cap. 5. num. 261. Hojeda de incompt. par. 1. cap. 17. num. 3. & 30. Card. de Luca de benef. dictus. num. 7. & seq. coram Merlin. decil. 19. num. 3. coram Coccino dec. 154. num. 1. & 2. coram Celfo. & in recent. decil. 140. num. 1. & sequentibus tom. 1. part. 4. decil. 241. num. 2. part. 12. quam in vno prohibita retentionis plurimum residentia librum beneficiorum sub eodem techo, sive Ecclesia, & mansione per Text. in cap. de multa de præbend. Garz. de benef. part. 11. cap. 5. n. 185. Barbol. ad Concil. sess. 24. de reform. c. 17. à num. 6. & seqg. Rota dec. 202. num. 5. coram Dunoz. Sem. dec. 30. num. 14. coram Celfo. & dec. 233. num. 23. coram Peutinger. & in recent. decil. 281. num. 14. protet.

Profecto efficiebat, quod ob hanc affectionem Archipresbyteratus energeter inevitabilis vacatio canonicus, cum beneficia non minus vacent per cessationem, & decessum possessoris, quam per affectionem voluntarie suscepimus dignitatis, vel beneficii incompatibilis, teste Loter. de re benef. lib. 3. quest. 23. à num. 1. & seqg. Rota decil. 299. num. 1. coram Coccino dec. 154. num. 1. & 2. coram Prior. dec. 648. num. 1. pars. 18. & dec. 532. num. 17. & seqg. part. 19. recent. tom. 2. & in hoc capitulo collatio spectat ad illum, qui repperit in mense, sive in potestate conferti, quemadmodum prosequitur Rota dec. 241. n. 5. part. 12. recent.

Additio finaliter (uti subjungebat Pompejus) quod tantum abeat, ambigui posse de juridica vacatione facta canonicus prius dimisisti ab Antonio Maria, etiam ex hoc titulo affectionis factæ de Archipresbyteratu in mensis Decembri per eundem Antonium Mariam, ut ipse Ordinarius in collatione facta de Archipresbyteratu in personam predicti Antonii Mariae, adjecterit clausulam, fave legem instantiæ vacationis Canonici per verba, de quibus in sumario utrinque Pompejus scilicet sub n. 2. & Raphaelis sub n. 3. ibi: Volentes prosummodum, ac per praesentes expressæ declarantes, quod per collationem Archipresbyteratus predicti corporis vacet, & vacare dicitur Canonicus, & prebenda & c. quo possidet idem Antonius Maria ut supra invitus: Quare non erat ulterius inquirendum de secula vacatione dum aderat praecisa lex Ordinarii secundum ea que in proposito collationum summi Pontificis per clausulam Volumus autem. Et dixerunt innixi eidem formulæ Marant. Controv. jur. par. 4. respont. 55. sub n. 56. & 17. Garz. de benef. pars. 6. c. 4. num. 12. & seqg. Barbol. de clausul. claus. 186. de just. de dispens. lib. 1. c. 6. n. 58. & seqg.

Hic fundamentis deduci ex parte Pompei respondet Raphael, quod licet vera esset regula, de qua supra, quod beneficium proculdubio vacet per liberam dimissio- nem possessoris, illiusque repleto pertinet vel ad Ordinarium, quoties dimissio accideret in ejus manibus, ac in mente illi competente, vel ad Sedem, ubiquecumque apud illum facta liberta dimissio, sive resignatio, aut vacatio exinde resultans eveniter in membris eidem S. Sedi reservatis ad normam regularum cancellariae; adhuc palpabiliter in facto confabat, quod resignatio, ac dimissio ex parte Antonii Mariam de mensis Decembri erat verbo non facta tenuis, quia Antonius Maria non obstante hac prætensa dimissione perseveravit in officio Canonici faciens, & adimplens omnia munera sui Canonici faciens.

prius, ad claram attestacionem Vicarii Capitularis, qui de hoc exp̄res̄ testabatur, Summ. Raphaelis num. 4, proinde neque haberi ratio de huiusmodi verbali dimissione, cui factum formale, ac indubitatum contradicebat, 10 si vera erat prop̄positio, quod facta verbis prevaleant, ad Text. in cap. Dilecti filii, ubi glos. in verbo falso de appellat. Ancharam. conf. 302. num. 3. Gratian. dīcept. 575. num. 38. Post. refol. 77. num. 46. Rocc. Select. dīp. cap. 96. num. 23. Mantica dīacti. lib. 14. tit. 26. n. 14. Rot. dec. 100. num. 7. coram Cavalier. dec. 1869. num. 71. coram Coccino. dīc. 61. num. 4. cor. Cerro, & dec. 180. num. 9. coram Emerix Jun. & in rec. dec. 194. num. 10. p. 6. dec. 328. num. 10. & dec. 621. n. 8. par. 13.

Rationem insuper adduebat hujus, ut ita dicamus, ventos dimissione, ac resignationis, quia nem̄ sp̄erabat Antonius Maria sibi per ordinarium provideri posse de Archipresbyteratu, iam tunc temporis vacante, ideoque manere satagere in bivio, perseverans, interim ut diximus, in fruitione predicit sui Canoniciatus, quamvis per anteā verbaliter dimisi, sicut ad arguendum animum, vel consimilem voluntatem exclusivam vere abdicationis, habemus in proximo de eo, qui donat, sed post donationem, adhuc continuo in possessione rei donatae, ex passim allegatis apud Hond. conf. 96. n. 14. lib. 1. Altogr. sen. conf. 21. n. 97. lib. 2. Rota decif. 426. n. 9. & 11. coram Pen. dec. 141. n. 5. & dec. 733. n. 3. coram Burat. & dec. 7. n. 10. coram Emerix Jun. & in rec. dec. 179. n. 13. & seqq. tom. 2. p. 4. dec. 63. n. 25. par. 8. & dec. 13. n. 23. par. 19. & in Romana Fideicommissi. Julii 1699. 6. iun. coram bon. mem. Pio, & in Persuasa Aduita super inhibitione 22. Junii 1702. 6. Aff. etiam, coram me, & in specie poe. Inno. in cap. 1. de Cleric. non resident. Cardin. Paris. conf. 130. n. 6. lib. 3. & Mafcard. de probat. vol. 1. concl. 178. n. 7. Flamin. Par. de regnab. lib. 13. queſt. 4. n. 13.

Absque eo quod subfistere posset excusatio quod Antonius Maria continuaverit in exercito suarum functionum Canonicalium ex mera devotione: Quoniam nullibi reperitur in praxi, quod renunciatio canoniciatus liberet, & sponte citra aliā designationem, illiusque animi explicitatum intentionem, fōvere soleat hanc deviationem, & recipient in suo statu, cum dimittent, vel renunciant inquit quae de iure competit perseveratio, vel regrefus ad iura, vel bona per eum renunciata, & cessa, ex l. si nunguam C. de revocat. donation. Sard. conf. 183. n. 11. Cravett. conf. 114. n. 10. Rota dec. 645. n. 2. cor. Coccini. dīc. 649. n. 6. cor. Bich. dīc. 141. n. 12. par. 5. & dec. 654. n. 6. par. 18. rec. & in terminis resignationis beneficiorum, Dīd. in l. si quis in 14. conscribet. C. de Episcop. & Cleric. Paris. de regnab. lib. 6. queſt. 5. n. 7. & 13. Rota dec. 267. n. 5. coram Put.

De cetero autem omnem tollebat amaritudinem ipsummet secundum fulcimentum suis pretensiones adductum per Pompejum; quia dum ad finem sustinendi vacationem lequa de mente Decembri praecepit Ordinarius conferente Antonio Maria Archipresbyteratum apposuit clauſulam induſtiā vacationis canoniciatus, iuxta verba superioris recensita; in §. Additio finaliter; Et quānam major (ut ipse Raphael exclamabat) exoptatio poterat significatio, quod dimissio canoniciatus paulo ante libē facta per Antonium Mariam extitisset merē verbalis, ne dicamus, quodammodo fraudolenta, quando idem Ordinarius ex predicta formula clārē demonstravit vacationem per anteā non suscepisse ex capite solius dimissionis, itaut intrare valerer excusatio continuationis servitiis per merum motivum devotionis; nemo enim est magis informatus de negotiis fūe Ecclesiæ, quam Episcopus, ut advertit Felius in cap. aduersor. num. 3. in rec. script. Rota dec. 482. num. 6. coram Gregor. & in rec. decif. 152. num. 5. par. 7. & decif. 279. num. 4. part. 17. Ac propterā dum idem Episcopus non reputauit sequuntur fuisse vacationem in vīa resignationis, ac dimissionis ut supra, fed novam legem superimposuit sub die finali Decembri, tamquam ex tunc; utique vel hanc confidenter patefaciat, quod oretus dumtaxt Antonius Maria resignaverat canoniciatus, vel quod hāc studiōe iterata inducit vacationis fictionem dimittenda canoniciatus pro confequentio Archipresbyteratu nimis ad oculum patefacet, prout dicimus, quod ad erundam alicuius actus simulationem non existit melior Testis, quam nimis & effecta cautele, per Text. in l. si quis sub conditione p. condit. infīta. Sard. conf. 327. num. 4. Rocc. Select. jur. dīp. cap. 178. num. 19. Palm. Nep. alleg. 8. n. 45. Cardin. de Luca de alienat.

Auditus igitur huiusmodi rationibus utrinque deductis Sacrum Auditorium adhuc posterioribus allatis pro parte Raphaelis, & idēcō recipiſt, non intrare arbitriū: quod sibi comiserat Signatura Iustitiae secundum proximam, quam ipsa tener, quando agitur de dubitabilib⁹ substantia, fīvē impetratio litterarum Apololcarum, vel congruē dubitat de precedente Jūdicato, teste Card. de Luce in relat. Rom. Cur. dīc. 31. n. 32. Rot. in Valentina beneficii 28. Novembri 1704. 6. i. in fin. coram Me, & insimiliter serio affirmat, litteras Apololcaras Raphaelis esse exequendas, quod in effectu alius non nonabat, nisi quod justa iam per eandem signaturam circumscripta pofessione ejusdem Raphaelis ob suam intrusionem, sine citatione partis, opus erat illum immittere, ut est effetus noviter delegare, post-

- postmodum decrete executionis literarum Apostolicarum Vitalin. in clm. 1. n. 68. de caus. possit. & proper. Menoch. de dīp. remed. 6. n. 35. Lotther. de re benef. lib. 3. q. 11. n. 63. de Ros. de execut. litterar. Apostolic. par. 1. c. 7. q. 115. Rot. dec. 221. n. 2. & dec. 335. n. 15. cor. Greg. dec. 225. n. 3. & 4. cor. Coc. & dec. 274. n. 2. cor. Caval. & in rec. dec. 45. n. 1. & 2. par. 1. 133. n. 2. par. 6. dec. 210. n. 8. par. 10.
- Potissimum quia praeannuntiatio rationibus, & fundamentis Raphaelis supercedeant alia motiva, que non parum cumulative diringebant præcordia Dominiourum contra Ponpejum; Primo si quidem ex quo per tempore circumstantiarum complexum elici videbatur, quod Antonius Maria instantem resignaverat Canoniciatum in manibus Ordinarii, in quantum sperabat fortale sibi provideri posse per Ordinario de tunc vacante Archipresbyteratu per mortem Josephi; proindecum que fui Canoniciatus dimissio non careret suspicione, quod esset causa ejusdem sperata adoptionis Archipresbyteratu, & consequenter in quamdam fraudem, in post Barbot. de offic. & poeſ. Epis. litter. & seqq. Rot. dec. 19. n. 10. & dec. 194. n. 8. post. Tori. de paci. futur. success. & dec. 21. n. 2. & seqq. cor. Ubald. optimi, & latissime firmavit eadem Rot. in Tarracone. Parochialis 15. Junii 1703. 6. Quin dubitor valeat cor. R. P. D. meo Omana.
- Hinc neutiquam valebat repatrii totaliter libera refugatio facta ab eodem Antonio Maria, siue etiam in hac parte, verificari posse litteras Raphaelis quae præter affectum Clauſularum, fīvē premisso, fīvē alio quoquāmodū, habebant, fīvē per liberam resignationem. Et. Quoniamobrem si Papa scīsiveret eundem circumstantiarum complexum, utique eo libentius providet se Raphaeli, qui ob præfatas Clauſulas jam prouisus reperiebat ex intentione Pontificis in locum Antonii Marie, ex ratione, quam considerat in propōsito similiū Clauſularum, Garz. de benef. par. 1. c. 3. n. 12. Lothter. de benef. lib. 2. q. 20. & lib. 3. c. 8. n. 61. de Rot. de execut. litter. Apololcar. par. 1. cap. 8. n. 16. & seqq. Rot. dec. 37. n. 10. cor. Gregor. & dec. 130. n. 9. cor. Ottobon. dec. 250. n. 7. cor. Carrill. & in Hortona Parochialis 4. Maii 1693. 6. Quæ omnia, cor. Reverendiss. Domino meo Molines Decano imp̄p. post. Berthac. 55. n. 8.
- Secundū fortius ex quo Pompejus erat consanguineus Antonii Marie, unde ēd magis locum fībi assūmēbant præfatas Clauſularū stante Bulla Beati Pii V. lla. 5. quæ Sancta Sedē refervat collationem beneficiorum vacantium per resignationem factam ex nīmū verisimili intuitu, ut be- 15 neficium resignatum cadat in perfonam consanguineorum ex his, quæ ad explanationem ejusdem Bullæ firmarunt, Par. de regn. benef. lib. 5. q. ult. nu. 178. & seqq. Gonzalad. regul. 8. Cancell. 14. n. 2. & 31. Cardin. de Luc. in adnotat. ad concil. dīc. 49. n. 4. Rot. dec. 400. n. 2. cor. Cerro, & dec. 193. n. 4. par. 14. rec. 20.
- Atque ita his omnibus, tam ex parte Raphaelis allatis, quam ex Officio Tribunalis perquisitis, una simul junctis ad normam commissoris misi ut supra per signaturam jūstitiae directa, Domini responderunt, utraque &c.
- ## D E C R E T A
- ### C O N G R E G A T I O N I S S A C R O R U M R I T U M
- Circa jura Parochialia, Functiones, & Praeminentias inter Parochos, & Confraternitatis Laicorum, earumque Capellanos, & Officiales.
- A Debitum imponendum finem controversiæ, quæ inter Parochos, & Confraternitatis faculat., earumq; Capellanos & Officiales super iuribus parochialibus, & functionibus Ecclesiasticis, nonnullaque praeminentias, seu prærogativis frequenter exoriri solent, in Sacrorum Rituum Congregatione ad Eminentissimum, ac Reverendissimo D. Cardinale Coloredo propositis infra scriptis dubiis, videlicet.
- I. An Confraternitatis Laicorum legitimè erēctæ in Ecclesiis Parochialibus habeant dependentiam à Parochio in expeditis funditionibus Ecclesiasticis non parochialibus.
- II. An dīcte Confraternitatis erēctæ in capellis, vel oratoris, tum publicis, tum privatis, annexis Parochialibus Ecclesiis, & ab eis dependentibus, habeant dictam dependentiam à Parochio quoad dictas functiones.
- III. An coaffraternitatis erēctæ in aliis Ecclesiis publicis Decis. ad Theat. de Luca Vol. IV.
- B habeant quoad easdem functiones aliquam dependentiam à parochio, intra cujus parochie limites sint Ecclesiæ.
- IV. An confraternitates erēctæ in Oratoriis tum publicis, tum privatis, sejunctis ab Ecclesiis parochialibus, quoad dictas functiones Ecclesiasticas habeant dictam dependentiam à Parochio.
- V. An benedictiones & distributiones candelarum, cinerum, & palmorum, sint de iuribus merē parochialibus.
- VI. An benedictiones mulierum post partum, fontis Baptismalis, ignis, feminis, ovorum & similiū, sint de iuribus merē parochialibus.
- VII. An functiones omnes hebdomadæ sanctæ sint de iuribus merē parochialibus.
- VIII. An celebratio Missæ solemnis feria quintæ in Cœna Domini fit de dīctis iuribus parochialibus.
- IX. An prima pulsatio Campanarum in Sabbato Sancto fit de dīctis iuribus parochialibus.
- X. An celebratio Missarum solemnia per annum, five pro vivis, five pro defunctis, fit de dīctis iuribus merē parochialibus.
- XI. An expōsito quadragesima horarum, & benedictio qua fit super populo, fit de dīctis iuribus parochialibus.
- XII. An expōsito qua fit cum reliqui, vel facris imaginibus, & benedictio qua cum eis fit super populo, fit de dīctis iuribus parochialibus.
- XIII. An functiones in præcedentibus octo dubiis, videlicet a dubio quanto ad duodecimum, exp̄ses̄ peragis possint in oratoriis privatis, contradicente parochio.
- XIV. An in dīctis oratoriis privatis confraternitatum per fratres statis horis recitari possint horas Canonicas cum cantu, vel fine, absque alia licentia parochi.
- XV. An in dīctis oratoriis privatis fit licita celebratio Missarum private, affidente Ordinario loci, & contradicente Parochio.
- XVI. An Capellani confraternitatum possint populo denunciare festivitas, & vigiles occurrentes in hebdomada, absque licentia Parochi.
- XVII. An Parochos, invitati confratribus, docere possint doctrinam Christianam in prædictis Ecclesiis, & oratoriis publicis, vel privatis, à Parochiali divisis, & separatis.
- XVIII. An in sapē dīctis Ecclesiis publicis confraternitatum possint haberi publicæ conciones, etiam per totum cursum quadrigemina, vel adventus, cum licentia Ordinarii, & absque licentia Parochi.
- XIX. An in eisdem Ecclesiis possit celebrari Missa, five lecta, five cantata, ante Missam Parochiale, five lecta, five cantata.
- XX. An ad Parochon sp̄cet facere officium funebre super cada veribus sepelienti in sapē dīctis Ecclesiis, & oratoriis publicis confraternitatum.
- XXI. An intra ambitum carumdem Ecclesiæ fieri possint processiones, juxta cuiusque confraternitatis institutum, abique interventu, vel licentia parochi.
- XXII. An eadē processiones fieri possint extra ambitū dictarum Ecclesiæ, absque licentia illorum parochiorum, per quorum territorium transeundum est.
- XXIII. An in dīctis processioneis Capellani confraternitatum possint deferre florālē.
- XXIV. An Episcopo accedenti ad Ecclesiæ publicas confraternitatum, quæ non sint regularium, neque propriū Rectorem beneficiatum habeant, porridentur possit aspergim̄ pōto Parochio, in cuius territorio sunt sitae dictæ Ecclesiæ.
- XXV. An earundem Ecclesiæ, & confraternitatum Rectores, & Capellanos possit parochus, cessante alio speciali, ac legitimo titulo, & ex solo iure parochialitate, compellere invitos ad assistendum functionibus Ecclesiæ parochialibus.
- XXVI. An in sapē dīctis Ecclesiæ confraternitatum neq; parochialibus, neque regularibus, retinere possit sanctissimum Eucharistia Sacramentum, sine speciali indulto Sedi Apolostolice.
- XXVII. Praefupposita facultate retinendi, an possit infra annum publicē exponi sine licentia Ordinarii.
- XXVIII. An possit parochus se ingerere in administratione oblationum, vel elemosynarum in sapē dīctis Ecclesiæ recollectarum, vel capitulo pro illis recipiens expoſite clavem retinere.
- XXIX. An in Ecclesiæ parochialibus confratres, vel eorum Capellani imp̄pserse se valeant, invito parochio, in ejusdem

dem Ecclesie functionibus , five parochialibus , five non parochialibus .
XXX. An confraternitas , sive sint erecte in Ecclesia parochiali , five extra illam . Possint pro libito , & juxta uniuscuique peculiaria statuta , Congregations suas facere absoe interventu , vel licentia parochi .
XXXI. An possint propria bona administrare , ac de illis disponere absoe illa dependentia à parochio .
XXXII. Quando Parochus eidem Congregationibus interfit de mandato Ordinarii , & tamquam ejus delegatus , an possit suffragium decisum ferre , & quatenus affirmativè .
XXXIII. An etiam suffragium duplex .
Sacra eadem Rituum Congregatio , re maturè discussa , respondendum est confit .
Ad primum affirmativè .
Ad secundum affirmativè .
Ad tertium negativè .
Ad quartum negativè .
Ad quintum negativè .
Ad sextum negativè , sed benedictiones mulierum , & fontis baptimalis fieri debere à parochi .
Ad septimum negativè , prout jacet .
Ad octavum negativè , prout jacet , sed spectare ad Parochos .
Ad nonum negativè , prout jacet , sed spectare ad Ecclesiam dignorem , ad formam Constitutionis Leonis X . num . 22 . § . 14 .
Ad decimum negativè , prout jacet , sed letere confratribus in festivitatibus solemnioribus ejusdem Ecclesie , vel oratori , ut in Brandusina sub die 1 . Junii 1601 .
Ad undecimum negativè .
Ad duodecimum negativè , & quod benedictiones cum reliquis , & imaginibus , serventur decreta .
Ad decimunquartum fatis prouidum in superioribus .
Ad decimunquartum affirmativè , nisi alter Ordinarius statut ex rationabili causa .
Ad decimunquintum affirmativè .
Ad decimunseximum affirmativè .

Et iusta deinde per me Secretarium de praeditis decretis SS . D . N . relatione , prævia corundem integrali lectura , Sanctitas suas laudavit , benignè approbat , & publicari , & non obstantibus quibuscumque alii in contrarium facientibus servari mandavit , die mensis Januarii 1704 . G . Card . Carpinius .

Loco Sigilli

B . Inghirami . Sacr . Rit .
Congreg . Secret .

MANTISSA DECISIONUM SACRAE ROTÆ ROMANÆ. ad Librum Decimumtertium THEATRI VERITATIS . ET JUSTITIAE CARDINALIS DE LUCA

Qui est

DE JURE PATRONATUS , ET PENSIONIBUS ECCLESIASTICIS .

ARGUMENTA DECISIONUM .

DECISIO I. Taurinen juris patronatus super bono jure .

Quae probare valeant pertinencia juris patronatus favore jurisperitorum habentis , & ex quibus concludi posse , quod ius patronatus non sit à feudo distinctum , sed illi annexum , ad materiam disc . 5 . & disc . 6 . de jure patronat . Card . de Luca .

DECISIO II. Auguifana Jurispatronatus .

An & quando juspatronatus annexum aliqui fundo , ex venditione , aut illius permutatione transferatur , etiam si in contractu de eo nullus fiat mentio , ad ampliationem disc . 5 . de jure patron . Card . de Luca .

DECISIO III. Camerinen . Jurispatronatus .

Ex reædificatione an acquiratur juspatronatus , quoque ad d . effectum exigantur , ad materiam disc . 11 . Cardin . de Luca de jure patron .

DECISIO IV. Auguifana Jurispatronatus .

Patronus potest pretendere ius retinendi nedium claves Ecclesie patronatæ , sed etiam sacram ipsellecitiam , ac etiam admittitrandi redditus Ecclesie , dummodo petatur per viam cuiuslibet , non vero per modum ipsius talis dominii , ad declarationem disc . 12 . Card . de Luca de jure patron .

DECISIO V. Hydruntina Capellanie .

Capellania ex quibus laicalis sit reputanda pro effectibus qui habentur apud Card . de Luca in disc . 15 . de jure patron .

DECISIO VI. Melphsten . Capellanie .

Praefens deciso laicis sit traditum Cardin . de Luc . in disc . 16 . de jure patronat . super articulo , an idem fundator possit leges foundationis alterare , & ex quibus alteratio excludatur .

DECISIO VII. Bononien . Beneficiorum .

In jurepatronatus gentilicio quomodo succedatur , & an talis qualitas ex conjectura probetur , & quae urgentes soleant existimari , in ampliationem disc . 22 . dif . 23 . & dif . 6 . Cardin . de Luca de jure patron .

DECISIO VIII. Bononien . Beneficiorum .

Est deciso in eadem causa emanata , & ex ea liquet , quando ultimus status attendi non debeat .

DECISIO VIII. Bononien . Jurispatronatus de Ghislensis .

Juspatronatus ex quibus gentilium si confendum , & de effectibus ex hac qualitate promanantibus .

DECISIO IX. Afculana Beneficiorum .

Qui veniant in jure patronatus appellatione familie , & an ius patronatus alicuius reguletur juxta passum , ad ordinatum dif . 24 . & dif . 29 . Cardin . de Luca de jure patronatus .

Decis . ad Theat . de Luca Vol . IV .

DECISIO X. Lucen . Sarzanan . Capellanie .

In jure patronatus competente pluribus familiis quomodo iste inter se concurrat , ac respectivè personæ singulare rum familiarum ad effectum enumerationis vocum , in hac decisione liquet , ad ornatum disc . 32 . Card . de Luc . de jure patron .

DECISIO XI. Asten . Jurispatronatus .

Card . de Luc . de jure patr . dif . 36 . & in dif . 60 . affirmat Quod & si de juris rigore juspatronatus permaneat in hereditate gravati , nec transeat cum universitate bonorum in fideicommissarium , nihilominus quoties constet de voluntate testatoris includendi juspatronatus in fideicommissio , à d . rigore receditur , quodque pro hac voluntate defumenda qualibet conjectura sufficiat ; hac autem opinio in decisione approbaratur , & plures conjecturae ad d . effectum enumerantur .

DECISIO XII. Asten . Jurispatronatus .

Firmantur ea que in precedenti decisione firmata no scitur .

DECISIO XIII. Asten . Jurispatronatus .

Agitur de eadem materia precedentium decisionem .

DECISIO XIV. Lauden . Canonicius .

Peragitur de eodem art culo in precedentibus pertractato .

DECISIO XV. Lauden . Canonicius .

Emologant superius firmata , & deciditur quæsto , an plures hæredes inæqualiter instituti coæquale habeant ius in jure patronatus , & in decisione amplectitur doctrina Cardin . de Luca in disc . 61 . de jure patr .

DECISIO XVI. Valentina Beneficii .

Explanatur eadem theoria , an & quando ius patronatus cum universitate bonorum transeat in fideicommissum .

DECISIO XVII. Tridentina Jurispatronatus .

Decidit haec deciso , ea , quæ Cardin . de Luca in disc . 37 . de jure patr . examinat , an felicit , legitimatio obtentia à Principe faculari proficia sit , ut legitimatus succedere nequeat , an successio deferatur ad filium ipsum legitimati qui ex legitimo matrimonio descendit .

DECISIO XVIII. Imolen . Beneficii super executione litterarum Apostolicarum .

In disc . 42 . de jure patron . Cardin . de Luc . ait , quod in consufo duarum gratiarum super derogatione medietatis vocum prima eft præferanda ; in hac verò decisione hujusmodi regula ampliatur , licet secunda prius sit registrata , dummodo tempus date alterius gratie sit anterior .

DECISIO XIX. Compellana Parochialis .

Quomodo pertinientia Jurispatronatus probetur , & an